

[Erik Eriksen.]

på alle detaljer, og det er der ikke spor at sige til. De er jo en del af alle de enkeltproblemer, vi vil møde senere.

Der kunne være ikke så ganske lidt at sige om væsentlige detaljer omkring byggeriet, om boligspørgsmål, om udligning af lejeniveauerne, som jeg også har været inde på. Der kan også være grund til igen at minde om den tanke, som mit parti i sin tid rejste om at åbne adgang for lejere til at erhverve lejlighed som ejendom. Der kan også være mange andre problemer, grundpriser og adskillige andre forhold, som må ses i forbindelse hermed, men det skal jeg lade ligge, sådan som statsministerens udtalelser i går formede sig. Det er som sagt noget, vi kan vende tilbage til. Jeg bemærkede også, at den højtærede statsminister bebudede, at der ville komme en rammeplan for byggeriet helt frem til 1964.

Den højtærede statsminister var, ligesom nu det ærede medlem hr. K. B. Andersen, ganske kort inde på ønskeligheden eller ikke-ønskeligheden af en ministeransvarlighedslov. Jeg må sige, at det er heller ikke undgået min opmærksomhed, at vi har ansvarlighedsregler. Alligevel er jeg, må jeg indrømme, for mit eget vedkommende mere og mere kommet til den opfattelse, at disse såkaldte regler i virkeligheden bør afskaffes til fordel for en egentlig lov. Der er virkelig ikke noget injurierende eller nedsettende i at sige, at den sidste tids begivenheder meget kraftigt har bestyrket mig i denne opfattelse. Jeg tror, det er gået andre ærede medlemmer på samme måde. Der er jo her i salen medlemmer, som i sin tid deltog i forfatningskommissionens arbejde, og som vil erindre de forholdsvise lange drøftelser, vi havde omkring nødvendigheden eller ikke-nødvendigheden af ministeransvarlighedslov. Mere skal jeg ikke sige ved denne lejlighed.

Den højtærede statsministers og den højtærede udenrigsministers udtalelser om rygterne i forbindelse med vor optagelse i fællesmarkedet kan jeg også takke for. Det

glæder mig oprigtigt, at de rygter, jeg nævnte, gående ud på, at vi i hvert fald indtil videre kun ville kunne få status som associeret, savner grundlag eller holdpunkt. Det er jeg glad for at have fået konstateret. Regeringen er jo sikkert helt på det rene med, at jeg for mit vedkommende ikke på dette område nogen sinde har søgt at vanskeliggøre regeringens forhandlinger omkring markedsplanerne. Jeg mener at være tilstrækkeligt vidende om, at de kan være vanskelige nok. Derfor var mit spørgsmål heller ikke udtryk for, at jeg ville øge vanskelighederne eller skabe vanskeligheder, det var alene ønsket om en autoritativ udtalelse; den har vi altså fået, og det benytter jeg lejligheden til at sige tak for.

Angående problemet omkring jordlovgivningen skal jeg sige til den højtærede statsminister, at jeg har intet imod at deltage i et arbejde, der søger at bevare dansk jord på danske hænder. Hvad vi i venstre afgjort vender os imod, er alene dette, at vi ikke vil have en lovgivning, som lægger hindringer i vejen for de strukturændringer, der er nødvendige. Det tror jeg jeg sagde så tydeligt i mit første indlæg, at jeg ikke behøver at gentage det, og jeg forstod egentlig på den højtærede statsminister, at han ikke ville være afvisende over for den tankegang — om jeg hørte rigtigt, sagde ministeren vist oven i købet, at det var klart, at vi måtte heller ikke lægge strukturændringerne hindringer i vejen. Jeg tror altså personlig meget stærkt på, at det er nødvendigt ikke krampagtigt at hæfte sig her ved fortiden. Vi har jo alle sammen fortid på dette område. Jeg har vist før sagt fra denne talerstol, at ingen af os bliver mindre af at erkende, at udviklingen just her har formet sig helt anderledes, end vi for bare en halv snes år siden kunne regne med, og jeg tror, det gælder om at tage konsekvensen af den nye tid, vi er inde i, og hvad dermed følger. Men også her gælder det — og det er jeg tilfreds med — at vi senere, jeg forstår også på andet